Je možné, že se mi vzpomínky popletly. Určitě jsem jednou, někdy v zimě, vystoupala s Annou na horu, ale musí to být déle než jednu noc nebo jedno odpoledne zpátky. Sedí to k těm ostatním nesmyslným obrázkům. Co si mám počít v mé situaci s pohledem na bavorskou lékárnu, kde jsem před patnácti lety získala zubní kartáček? Co chce ta malá, černobílá kočka, kterou můj učitel ze základní školy nakopl před zraky celé třídy? Schovává se ve vzpomínce na nejasný označený kus dálnice nějaký skrytý význam, který už nemůžu rozluštit? Možná se můj život už dlouho odehrává v uspořádaném a filmově hodnotném představení, ale já nejsem intelektuálně v takovém stavu, abych tento film chápala.

Mělo být ještě hůř. Ani jsem se s neexistující Annou nepokusila podělit o zásoby. Bylo by to o to horší, že se v kapsách její bundy schovávaly čtyři české sušenky, ne v mých. Ne, tady se ve mně mísí dvě myšlenky, co je na těchto okolnostech asi normální a co už nemusí nikoho dalšího znepokojovat. Musím jen oddělit správnou myšlenku od špatné jako sněhové vločky od peří. **Kapsy Anniny bundy jsou teď moje kapsy.** Mohly by být nepřístupné- později budu muset sdělit výrobci své úvahy o zipech - ale jsou to moje kapsy a moje sušenky. Nemusím se o ně s nikým dělit.